Újpesti Evangélikus Híradó

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE,
2019. DECEMBER

Karácsonyi ölelés

„A nép, amely a sötétségben jár vala, lát nagy világosságot;

akik lakoznak a halál árnyékának földében, fény ragyog fel fölöttük!”

„Te megsokasítod e népet, nagy örömöt szerzesz néki,

és örvendeznek előtted az aratók örömével,

és vigadoznak, mint mikoron zsákmányt osztanak.”

(Ézsaiás 9:2-3)

Nézem a bedobós újság címlapját: rajta egy vörös bundájú, fehér tappancsú cicus, amelyik elterülő pózban, szelíd tekintetével a nyugodtságot sugározza. Egy gyönyörű puha takarón fekszik. Jó pénzért megveheted. Mármint a takarót. Tudod, a macskák mit vennének? .... Ennyi a boldogság. Megvásárolhatsz mindent kedvenc háziállatodnak, hogy elégedett legyen. S ezáltal te is átveszed ezt az érzést. Megveszed. De nemcsak plédeket, fekvőhelyeket kínál az üzlet, hanem kutyaruhákat is. Jön a tél, fagyni fog, megfázik a pincsi. Fel kell öltöztetni. 1500-tól 10 ezerig lehet válogatni a készletből. Ha kutyám lenne, ingyen lekoppintanám az egyiket: egy régi pulóver, két lyuk, kis körbehorgolás és kész. De nekem csak két örökbe fogadott cicám van. Végiglapozom a reklámkiadványt, és megint nem veszek belőle semmit. Feltámad bennem a lelkiismeret-furdalás: jön a hideg, fáznak a cicák. Szerzek egy szép dobozt a boltból, vágok rá egy kerek nyílást, beleteszek egy régi párnácskát, s kész a macskák karácsonya.

Attól, hogy én semmilyen terméket nem vásárolok a cirmikéknek ebből a prospektusból, még nem fog csődbe menni az üzlet. Az emberek nagyon sok pénzt, figyelmet és szeretetet áldoznak házi kedvenceikre. Sok helyen teljes jogú családtagnak számítanak, még üdülni is magukkal viszik a szállodába. Azt

tapasztalom, hogy a fiataloknál gyakran gyerekpótlékként is szolgál a kutyus. Öltöztetik, sétáltatják, puszilgatják.

Igen: mindenkinek szüksége van melegségre, dédelgetésre, ölelésre. Különösen karácsony táján törnek fel ezek a szeretetet kívánó érzések. Azzal szembesülünk, hogy fázunk, egyedül vagyunk, nem ölel senki. A családtagok vagy távol vannak, vagy a közelünkben ugyan, de mégis magányosak vagyunk. Pedig milyen jó lenne összebújni! Úgy tűnik, hogy advent idején mégis kevés ez a gazdicicus-kutyus összeborulás. Tele van a lelkünk hiánnyal. Kimondhatatlanul ott van bennünk, hogy valami másra, többre vágyunk már: emberi ölelésre, emberi lelkek találkozására. Várjuk a csodát! Jó, hogy nyávog és dorombol a macska, majd elégedetten a lábunk szárához dörgölődzik, a kutyusunk pedig farkát csóválva boldogan ugrik föl az újabb és újabb jutalomfalatért, de nekünk már kevés ez a mutatvány. Sokkal többet kívánunk. Hiába vettük meg Blökinek a fűthető kutyaházat, hiába költöttünk Cilike körömerősítő játékára egy csomó pénzt, érezzük, hogy már ez nem tölti be a lelkünkben lévő ürességet. Már nem hazudhatunk tovább magunknak: be kell vallanunk, hogy egyedül vagyunk, de még nagyobb baj, hogy teljesen elmagányosodtunk, elárvultunk.

A helyzet mégsem reménytelen! Összeroskadt lelkünket a közelgő ünnep megerősíti, megszépíti! Jézus születése mindenkinek

egy új kezdet eljövetelét hirdeti: Ember, ne félj, nem vagy magadra hagyva! Tekintsünk az Emberfiára, aki megígérte, hogy soha nem hagy el! Imádkozzunk az Istenhez, hogy szülessen meg mindnyájunkban az a szeretet és nyitottság, amellyel újra egymásra találhatunk, megfagyott szívünk és megdermedt lelkünk újra fölmelegedhet. Mert öröm ugyan a cicust és a kutyust dédelgetni, de mennyivel felemelőbb, mikor a mellettünk lévő, szintén csodára vágyó ember az öleléskor azt is kimondja: *Mennyire szeretlek!*

Juhászné Szabó Erzsébet

Hol van az élet?

Mit ad az egyház? - tehetnénk fel a kérdést ebben az időszakban. Koszorút lehet kötni az iskolában, ajándékozó ünnepségre hív a sportkör, gurmé asztali vacsorát rendez a munkahely, és leveszi az ünnepi készülődés terhét a wellness szálloda, a tévé és az internet pedig gondoskodik a társaságról. A hagyományos adventi-karácsonyi eszköztár kellékei eltűnnek az egyház repertoárjából? Előkészület, ráhangolódás, tradíció és találkozás elmarad a templomból az érdeklődés hiányában? A katolikus kollega panaszkodik, már az éjféli misére se járnak az emberek, ahol régen tömve volt a templom ott most alig érkeznek. A posztmodern

korban eltűnőben vannak a régi hagyományok, de hiszem és vallom Krisztus születése Isten népének a családjában lesz igazán ünneppé! Lehet, hogy bizonyos vallásos érzületet segítő eszközök eltűnnek a gyülekezeti munkaprogramból, de ünnep csak Isten áldásából születhet. Lehet, hogy nem templomban fog készülni az adventi koszorú, de az élet világossága csak a szentségből születik. Ez az áldás pedig a mulandó eszköztárak kavalkádján túl az Örökkévaló szeretet dicsőségét láttatja az emberrel. A karácsonyi üzenet értékét mindig Isten adja. Békesség nem iskolai tananyag, szeretet nem a sportkör specialitása, áldás nem a szálloda profilja. Éppen ezért kell keresni és megtartani a gyülekezet közösségében is az ünnepet, mert itt elsődleges küldetés, hogy az isteni ajándék megtapasztalható legyen. Ma, amikor mindenki prédikál, amikor szókavalkádok idejét éljük, halljuk meg a karácsonyi Ige üzenetét: „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” János evangéliuma 1. fejezet 4. vers

Solymár Péter

Hitoktatásra készülve

Tiborfi Móni vagyok itt kereszteltek 1980-ban Újpesten, itt jártam hittanórákra, itt konfirmáltam 1993-ban, itt kötöttem házasságot

férjemmel 2004-ben, itt volt mind a három gyermekem keresztelője. Szóval büszkén mondhatom, hogy oszlopos tagja vagyok az újpesti gyülekezetnek.

2018 nyarán jött egy felkérés Darvas Anikótól és Solymár Pétertől, hogy mi lenne, ha elgondolkodnék a hitoktatáson. Először elég merész ötletnek gondoltam, hiszen három gyermeket nevelek, dolgozom és úgy éreztem nem lenne rá időm, még ha kedvem talán lenne is hozzá, hogy újra iskolapadba üljek tanulni, majd átadni a gyermekeknek a tudásom. Aztán sok tipródás és „logisztika" után arra az elhatározásra jutottam, hogy megpróbálom, hiszen nincs veszteni valóm: „Hiszen csak az veszít, aki feladja, a többiek mind nyertesek".

2018. szeptemberétől 9 hónapon át Darvas Anikó segítségével próbáltam felkészülni az Evangélikus Hittudományi Egyetem felvételijére. Voltak pillanatok, amikor azt éreztem rosszul döntöttem és még sem kellene felvételiznem. Aztán teltek-múltak a hetek és megkaptam a levelet, hogy felvételt nyertem az Evangélikus Hittudományi Egyetemre.

Majd egy hónappal később megpályáztam egy állást is az Evangélikus Országos Irodán, mint Gyermek és Ifjúsági referens, és

oda is felvettek. Az örömöm határtalan volt. Teljesen átalakult az életem. Nagyon sok új embert ismertem meg, rengeteg új ismerettel lettem gazdagabb a munkahelyemen és az egyetemen is. Most érzem azt, hogy ott vagyok, ahol lennem kell, így lett teljes az életem. Köszönöm szépen Istennek, hogy végig ott állt mellettem még akkor is, amikor én esetleg azt éreztem, hogy elengedte a kezem. Kérem Őt, hogy továbbra se hagyjon elveszni és segítse az életem, ahogyan eddig is tette.

Tiborfi Mónika

Templomi születésnap

Saját születésnapunkat is évenként ünnepeljük, így lehetünk ezzel a gyülekezetünk születésnapjával is. Nem csak 10 – 20 évenként kell felidézni azt, hogy van templomunk, gyülekezeti örökségünk, hanem évenként jó visszatekinteni a kezdet áldására és az ünnep

tükrébe belenézve egy kis helyzetértékelést vállalhatunk. Ezt tettük idén is november 3. vasárnapján, a 146 éves Újpesti Evangélikus Templomban. A gyerekek és a felnőttek előre készültek, amikor a templom oltárterébe 146 darab kézműves papírgyertyát helyeztek el, amelyet ki-ki maga készített ünnepi ajándéknak. Valaki 2 éves gyermekként firkavonalakkal tette széppé a gyertyát, de voltak felnőttek által megosztott bibliai üzenetek, vagy egy-egy templomi esküvőre emlékező idézet és dátum. A jubileum napján dr. Béres Tamás professzor hirdette az Igét. Üzenetében kiemelte azt a lehetőséget, amelyet Istentől kapunk emberként az életre nézve, és ebben a lehetőségben láthatjuk meg kereszténységünk küldetését.

Nagy bátorság kell azonban, hogy a lehetőségekkel éljen is az ember, mert sokszor könnyebb mindent „elrejteni”. Öröm volt hallgatni és megtartani a bátorító isteni útmutatást. A helyzetértékelést én tartottam, amelyből most rövid idézetet olvashatnak. „**Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.**” János evangéliuma 17. fejezet Jézus imádságával köszönötöm a

gyülekezetet ezen a szép ünnepen. Jézus kérése ma is aktuális, amikor gyülekezetünk küldetése kapcsán közösen gondolkodunk. Mi lehet egy templom titulusa, egy gyülekezet hitvallása? A közösség építése, a láthatatlan szent felmutatása, a vágyott békesség megtapasztalása, a tevékeny szeretet megélése vagy a megosztáson alapuló életfelfogás gyakorlása? Mind-mind nagyon fontos küldetés ebben a 21. században! Nekem ma, ez az imádság jelenti az ünnepet, amelyben Jézus láttatja gyülekezeti hitvallásunkat! Istenre hagyatkozás nem passzivitást vagy közönyösséget jelent, nem a világi javakban való haszonelméletet és gazdagságot, hanem Isten oltalmazó jelenlétét küzdelmeink vállalásában. Ez az oltalom szabadíthat fel bennünket arra a bátorságra, amelyben Isten gyermekeinek tudhatjuk magunkat, így az Örökkévaló országának örököseinek. Egy fogyatkozó gyülekezeti miliőben, egy túlpolitizált közéletben, egy gazdagsági materialista bálványkultuszban Isten oltalma őrizhet meg Itt és Most ebben a korszellemben! Jézus imádságának a bátorítása legyen ünneppé szívünkben, hogy az Isten szeretetére utaló záró gondolat is erőt adjon nekünk: „a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük.”

Solymár Péter

KARÁCSONYI REJTVÉNY

1. Jézus Krisztust más néven így is nevezték.
2. Az angyal, aki Jézus születésének a hírét vitte Máriának.
3. Napkeletről érkeztek Betlehembe.
4. Meg..... néktek ma a Megtartó!
5. Idős özvegyasszony, aki felismerte a kis Jézust a templomban.
6. A próféta, aki Jézus születési helyét prófétiaként kijelentette.
7. A próféta, aki ezt prófétálta: „A szűz fogan méhében, és fiút szül."
8. Város, ahol Mária élt.
9. Jézus anyjának a neve.
10. Jézus földi apjának a neve.
11. Angyal vitte nekik a hírt Jézus születéséről.
12. A város, ahol Jézus született.
13. Idős istenfélő férfi, aki karjaiba vette a kis Jézust a templomban.

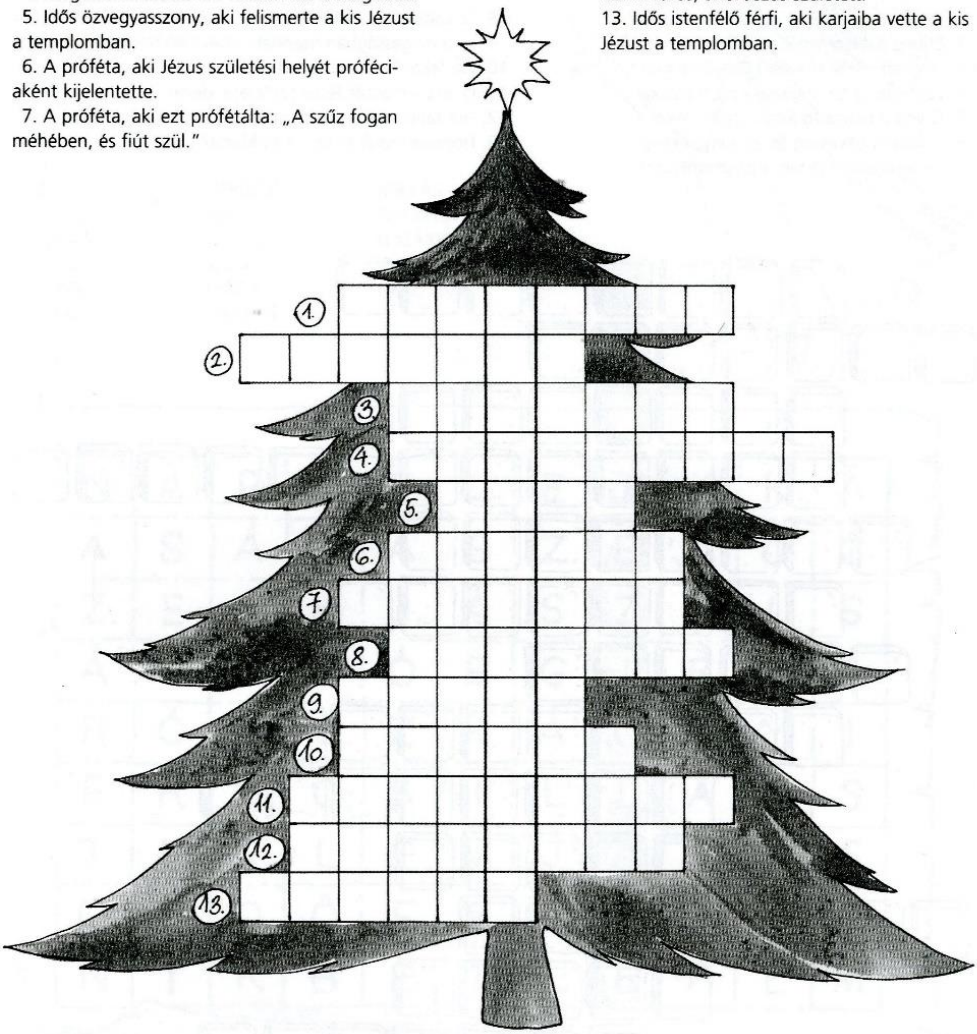

Alkalmak:

December 18-án 18 órakor Adventi vacsora a presbiterek, munkatársak és önkéntesek számára

December 21-én 16 órakor az Újpesti Evangélikus Énekkar jubileumi 10 éves koncertje.

December 22-én 10 órakor Gyermekek műsora advent 4. vasárnapján, szeretetvendégség, karácsonyi vásár

December 24-én 16 órakor Szenteste Énekverses Liturgiája

December 25-én 10 órakor Karácsony Ünnepi Istentisztelete

December 26-án 10 órakor Karácsony 2. napja Igét hirdet: dr. Solymár Mónika

December 29-én 10 órakor vasárnapi Istentisztelet Igét hirdet dr. Darvas Anikó

December 31-én 17 órakor Óév napi visszatekintés

Január 1-én 10 órakor Újév ünnepi Istentisztelet, pohárköszöntő a gyülekezeti teremben

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat.” Lukács evangéliuma 2,14

Istentől megáldott karácsonyi ünnepeket és boldog új esztendőt kívánunk.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Sajnos az elmúlt években egyre kevesebben támogatják gyülekezetünket, ezért mindenkit bíztatunk az adakozásra. Mindazok, akik már eleget tettek a befizetésnek köszönjük támogatásukat!

Gyülekezetünk számlaszáma:11704007-20183107

Ezúton is köszönetet mondunk minden adományért, támogatásért. Aki szeretne jelentkezni gyülekezetünk információs kapcsolatához, az ujpest@lutheran.hu vagy a https://www.facebook.com/pages/Újpesti-Evangélikus-Gyülekezet oldalon megteheti. Szeretettel várunk mindenkit!

Ú J P E S T I E V A N G É L I K U S H Í R A D Ó
Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség;
1043 Budapest, Lebstück Mária utca 36-38.
Telefon: +36 20 824 4138
Szerkesztő: Haba Gábor, Solymár Péter Tamás